

PRODROMUS
LIBRI QUARTI
VINEA ET POMARIUM.

Sicut sollicita chara Indulgentia Matris
 Non alimenta sua dat tantum & pabula proli;
 Permittit quandoque etiam Bellaria grata,
 Vel passas Uvas, vel nuper Palmite lectas;
 Dat Pyra, Poma, Noces, Cerasum, dat Amygdala, Pruna,
 Castaneas, Corylos, Ficus, seu Persica prabet,
 Connubio puerili, ut agant convivium leti:
 Sic etiam eternus divini Numinis in nos
 Est animatus Amor, largè quodcumque necesse est
 Ex terra effundit Gremio, quo nempè levatur
 Imperiosa Fames; sed & addit plurima nobis
 Quae faciunt erumnosam dulcescere vitam.
 Nunc Vineta canam tumidis onerata racemis,
 Atque autumnali Pomaria, dulcia fructu.
 Fertilis haud adeò pinguem vult Vineae fundum.
 Sit mediocre solum, suspensum aut collibus altis,
 Non aspernatur juga Montis, & aequora perfert.
 Si semel infixis firmè radicibus heret
 Malleolus, multos constans durabit in annos.
 Sit vegetans Tellus, & odori obnoxia nulli,
 Cui Coelum faveat, cui nulla Incommoda Caurit
 Aut Aquilo possit gelidis inferre Pruinis.
 Quisque Loci positus, modò cautus Vinitor adsit,
 Sole modò illustris, nec Sylvarum obrutus umbris,